

[N. P. Nielsen.]

nes, at den afgift, der var foreslået for telefoner, også er opgivet. Desuden er afgiften af avispapir bortfaldet, og afgiftsforhøjelsen på andet papir er nedsat med ca. halvdelen. Der er også i det andet høje ting gennemført en ændring af det beløb, der er afgiftsfrit ved indkøb af radioapparater; det er forhøjet fra 200 kr. til 300 kr.

Jeg skal med disse korte bemærkninger anbefale de foreliggende lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Villemoes: Vi i det høje landsting har haft lejlighed til at følge forhandlingerne i folketinget gennem deltagelse i vore partimøder, og derfor kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslagene, således som de nu foreligger med de ændringer, der er foretaget i det andet høje ting. Jeg anbefaler gerne disse fire forslag til vedtagelse ved tredje behandling, idet det jo er tanken, at lovene skal træde i kraft allerede i løbet af mindre end to timer. Den højtærede finansminister har ganske kort gjort rede for lovforslagenes indhold, og jeg kan sige, at selvom deres bestemmelser naturligvis ifølge sagens natur vil betyde en meget stærk belastning for alle i vort land, mener jeg, at man bør takke regeringen for, at den har fremsat disse forslag. Jeg synes også, jeg for mit vedkommende kan sige, at jeg er glad for, at et så overvældende flertal i det andet høje ting nu har sluttet sig til disse forslag med de ændringer, der er sket i dem. Det er efter min mening absolut i den ellefte time, at vi gør disse meget store indgreb. Det må håbes, at disse foranstaltninger sammen med lovene om store nye direkte skatter må tjene det formål, som ønskes fremmet, nemlig at bringe vort valuta-spørgsmål i orden. Alle ansvarlige kredse i vort land har sikkert i lange tider været på det rene med, at virkelig store indgreb skulle gøres, og at de skulle gøres snarest. Men naturligvis klarer disse indgreb ikke hele spørgsmålet. Det er lige så vigtigt, at der fra alle sider gøres mest muligt for at øge produktionen og eksporten.

Jeg har den opfattelse, at disse skatter ikke væsentligt vil bidrage til den evindelige stigning af lønninger og priser, idet de ikke i så stort omfang vil influere på pristallet, som man som lægmand på dette område skulle have tænkt sig; og hvis det virkelig er tilfældet, vil jeg være glad.

Selvom det er i en sen natte-tid, vi be-

handler disse lovforslag, vil jeg gerne bede den højtærede finansminister give mig en enkelt oplysning. I forslaget til lov om afgift af rejsevaluta m. v. står der i § 4:

„Erlagte afgifter tilbagebetales ikke for rejsevaluta, der tilbageleveres i henhold til den gældende hjemførselspligt.“

Jeg formoder, at der må være en godt motiveret baggrund for denne regel, og måske vil den højtærede finansminister sige et par ord herom. Ved den første betragtning synes jeg, uden at være inde i tingene, at det ser lidt mærkeligt ud, når en person får 500 danske kroner omsat til en eller anden udenlandsk mønt i form af rejsechecks, og vedkommende kun bruger de 400 kr., at han så ikke kan få afgiften refunderet af det ene hundrede kroner, han kommer tilbage med. Der må jo være en grund dertil, og det er den, jeg gerne vil have oplyst.

Til slut vil jeg sige, at når der i befolkningen og i erhvervslivet kommer ro om dette spørgsmål, der har stået uløst altfor længe, må det håbes, at de byrder, der her lægges på befolkningen, kan få den ønskede virkning. Selvom disse lovforslag er kommet herover til landstinget så sent som tilfældet er, har vi jo set de ændringsforslag, som nu er vedtaget, og har således kunnet sætte os ind i de ændringer, der er sket i de oprindelige lovforslag. Jeg kan anbefale dem alle fire til vedtagelse ved tredje behandling, således som de er vedtaget i folketinget.

Malchau: Således som partistillingen nu engang er i rigsdagen, er det nødvendigt for den siddende regering, således som det var det for den forrige, at forhandle sig tilrette om de lovforslag, der skal gennemføres. Dette gælder også i det foreliggende tilfælde med de lovforslag, vi her har til behandling. De er jo, som den højtærede finansminister nævnte, et led i det store kompleks af økonomiske love, som igen er en følge af det forlig, der er indgået mellem partierne. Jeg synes, det tjener disse partier og dermed folkestyret til ære, at det trods forskellige synspunkter er lykkedes at nå et resultat, som kan tiltrædes af et flertal i begge rigsdagens ting. Det er givet, at der ikke i nogen af partierne hersker 100 pct. tilfredshed med det, der er opnået, men den vigtige opgave, vi var stillet overfor, var jo stort set bunden, og spørgsmålet var nærmest kun, hvorledes det samlede beløb i penge, som skulle opsiges gennem de forhøjede forbrugsafgifter og andre foranstaltninger, skulle fordeles, hvilke